

rialitzat en el constant flux d'informació coreogràfica per Europa i Amèrica a través dels mestres, coreògrafs i intèrprets.

Assignatura: Història de la Dansa Espanyola

1. Objectius

L'assignatura de la Història de la Dansa Espanyola en els ensenyaments professionals de dansa ha de tenir com a objectiu contribuir a desenvolupar en l'alumnat les competències següents:

- Valorar la dansa espanyola com vehicle d'expressió d'idees i sentiments.
- Valorar i respectar les quatre formes de la dansa espanyola: Escola Bolera, flamenc, folklore i dansa estilitzada.
- Conèixer i diferenciar els elements característics de les quatre formes de la dansa espanyola (estils, recursos expressius, característiques rítmiques i musicals), en relació amb la seva evolució històrica en benefici de la qualitat interpretativa.
- Conèixer i valorar les relacions de la dansa espanyola amb la resta de les arts (arquitectura, escultura, pintura, música i literatura), així com la indumentària i la seva incidència en la creativitat i l'evolució de la tècnica.
- Conèixer els principals intèrprets i coreògrafs de la dansa espanyola, així com el repertori més representatiu.
- Conèixer els compositors de música clàssica espanyola que han contribuït al desenvolupament de la dansa estilitzada, així com les principals obres musicals que en conformen el repertori. Conèixer els guitarristes i 'cantaores' més importants de la història del flamenc. Conèixer la música popular més representativa de l'Escola Bolera i el folklore.

2. Continguts

- La dansa espanyola en els diferents períodes històrics.
- Naixement del folklore, de l'escola bolera, del flamenc i de la dansa estilitzada, així com posterior desenvolupament fins a l'actualitat.
- Anàlisi dels elements comuns i diferenciadors de les quatre formes de la dansa espanyola.
- Estudi de l'evolució de la indumentària. Relació de la dansa espanyola amb les altres arts.
- Principals intèrprets, coreògrafs i compositors de la dansa espanyola.
- Coneixement del repertori més representatiu de la dansa espanyola.

3. Criteris d'avaluació

1) Conèixer els diferents períodes de la història de la dansa espanyola. Aquest criteri pretén comprovar el nivell d'assimilació de l'alumnat relatiu a l'evolució històrica de la dansa espanyola.

2) Diferenciar les formes de la dansa espanyola i conèixer el seu desenvolupament al llarg de la història. Aquest criteri pretén comprovar el nivell de comprensió de l'alumnat relatiu als diferents conceptes que caracteritzen a les quatre formes de la dansa espanyola i el coneixement de l'evolució d'aquesta a través de la història.

3) Conèixer i apreciar les relacions de la dansa espanyola amb les altres arts, així com amb la seva indumentària. Aquest criteri pretén comprovar el desenvolupament de la capacitat de l'alumnat per apreciar la dansa espanyola com un fenomen polièdric, situar-la dins del context general de les arts i de la història, i establir les seves relacions amb les arts que tracten el volum, la imatge, l'estètica (arquitectura, escultura i pintura), el ritme, el so (música) i el llenguatge (literatura).

4) Conèixer els principals intèrprets i coreògrafs de la dansa espanyola i les coreografies de repertori més representatives d'aquesta. Amb aquest criteri es pretén comprovar el coneixement de l'alumnat en relació amb les figures més representatives i la seva influència en l'evolució de la dansa espanyola i entendre millor el seu llenguatge actual. Es pretén potenciar l'admiració i el respecte que constitueixen els orígens de la dansa espanyola.

5) Conèixer els principals compositors de música clàssica espanyola, els guitarristes i 'cantaores' més importants de la història del flamenc i la música popular més representativa de l'Escola Bolera i el folklore. Amb aquest criteri se pretén comprovar el coneixement de l'alumnat en relació amb els compositors i intèrprets més representatius, així com les principals obres que conformen el repertori de les diferents formes de la dansa espanyola.

CONSELLERIA DE SALUT I CONSUM

Num. 12013

Decret 52/2011, de 20 de maig, pel qual es regula l'actuació del personal d'infermeria en l'àmbit de la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic

L'apartat 48 de l'article 30 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en l'organització, el funcionament i control dels centres sanitaris públics i dels serveis de salut; la planificació dels recursos sanitaris, la coordinació de la sanitat privada amb el sistema sanitari públic i la promoció de la salut en tots els seus àmbits, en el marc de les bases i la coordinació general de la sanitat; i l'ordenació farmacèutica, d'acord amb el que disposa el número 16 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

Altrament, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, l'article 31.4 de l'Estatut assigna a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears el desplegament legislatiu i l'execució en matèria de salut i sanitat.

Quant a la normativa bàsica estatal, l'article 77.1 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, modificat per la Llei 28/2009, de 30 de desembre, faculta el personal d'infermeria perquè, de forma autònoma, puguin indicar, usar i autoritzar la dispensació de medicaments no subjectes a prescripció mèdica i els productes sanitaris, mitjançant la corresponent ordre de dispensació.

Així, en aquest Decret es regula l'actuació del personal d'infermeria en l'àmbit de la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears, per tal de desenvolupar les facultats que aquests professionals sanitaris tenen reconegudes per a la dispensació de medicaments i productes sanitaris no subjectes a prescripció mèdica. En aquest sentit, cal dir que un dels principis bàsics que sustenta aquesta norma és el de cooperació multidisciplinària, previst en la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, l'article 9.1 de la qual estableix que l'atenció sanitària integral suposa la cooperació multidisciplinària, la integració dels processos i la continuïtat assistencial, i evita el fraccionament i la simple superposició entre processos assistencials atesos per diferents titulats o especialistes. Així mateix, aquesta Llei prescriu que les actuacions sanitàries en els equips de professionals s'han d'articular atenent els criteris de coneixements i la competència dels professionals que els integren, depenent de l'activitat concreta que s'hagi de dur a terme, de la confiança i del coneixement recíproc de les capacitats dels seus membres i dels principis d'accessibilitat i continuïtat assistencial de les persones ateses.

Per una altra banda, en l'article 7.2 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, s'estableix que pertoqueu als diplomats universitaris en infermeria la direcció, l'avaluació i la prestació de les cures d'infermeria orientades a la promoció, al manteniment i a la recuperació de la salut, i també la prevenció de malalties i discapacitats.

Pel que fa a l'àmbit d'actuació dels especialistes en infermeria obstetrico-ginecològica, la Directiva europea 2005/36 CE, del Parlament i del Consell, de 7 de setembre de 2005, la transposició de la qual s'ha fet per mitjà del Reial decret 1837/2008, de 8 de novembre, determina que aquells tenen facultats — amb els mitjans tècnics i clínics adequats — per al diagnòstic, la supervisió, l'assistència de l'embaràs, del part, del postpart i dels nous nats normals.

A més, el Reial decret 1718/2010, de 17 de desembre, sobre la recepta mèdica i les ordres de dispensació, estableix un nou marc jurídic que possibilita aprofundir en la millora de l'ús racional dels medicaments alhora que contribueix a simplificar la tasca dels professionals sanitaris i reforça les garanties de la ciutadania.

En conseqüència, aquest Decret té com a objectius fonamentals la seguretat i el benefici dels pacients mitjançant l'exercici de la pràctica professional del personal d'infermeria —tant en l'àmbit de les cures generals com en el de les especialitzades— que implica necessàriament l'ús de medicaments i productes sanitaris no subjectes a prescripció mèdica. Per tant, per al sistema sanitari públic de les Illes Balears és d'interès que aquest ús es gestioni de manera ordenada per mitjà dels procediments i dels requisits exigibles.

Per tot això, a proposta del conseller de Salut i Consum, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 20 de maig de 2011,

DECRET

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

L'objecte d'aquest Decret és regular les actuacions específiques del personal d'infermeria en l'àmbit de la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears.

Article 2**Actuacions del personal d'infermeria del sistema sanitari públic de les Illes Balears**

En acomplir la seva actuació professional, el personal d'infermeria del sistema sanitari públic de les Illes Balears pot dur a terme les actuacions següents:

a) Usar i indicar els medicaments que, d'acord amb la normativa vigent, no estiguin subjectes a prescripció mèdica i, en aquest cas, autoritzar que siguin dispensats amb càrrec a la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears als pacients dels quals tinguin cura i que hi tinguin dret, en les condicions que s'estableixen en aquest Decret.

b) Usar i indicar els productes sanitaris inclosos en la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears i, en aquest cas, autoritzar que siguin dispensats als pacients dels quals tinguin cura i que hi tinguin dret, en les condicions que s'estableixen en aquest Decret.

Article 3**Ús i indicació de medicaments no subjectes a prescripció mèdica i productes sanitaris**

1. En acomplir la seva actuació professional, tant en l'àmbit de les cures generals com en el de les especialitzades, el personal d'infermeria del sistema sanitari públic de les Illes Balears pot usar i indicar productes sanitaris i medicaments que, d'acord amb la normativa vigent, no estiguin subjectes a prescripció mèdica.

2. El personal d'infermeria del sistema sanitari públic de les Illes Balears pot autoritzar que els serveis de farmàcia dels centres assistencials corresponents i les oficines de farmàcia, si pertoca, dispensin els medicaments i productes sanitaris inclosos en la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears als pacients que hi tinguin dret.

Article 4**Programes de formació, protocols i pautes d'ús**

Per garantir l'ús i la indicació adequades dels medicaments no subjectes a prescripció mèdica i dels productes sanitaris, la Conselleria de Salut i Consum, amb la participació dels professionals de la salut implicats, pot establir programes de formació, protocols i pautes d'ús específics que estiguin orientats a facilitar, per una part, que el personal d'infermeria conegui el catàleg de productes sanitaris i medicaments disponibles no subjectes a prescripció mèdica i, per una altra part, que aprengui a manejar correctament el programa informàtic del sistema de recepció electrònica.

Article 5**Ordre infermera de dispensació a les oficines de farmàcia**

1. L'ordre infermera de dispensació —impresa en paper o en format digital i suport informàtic— és el document oficial del sistema sanitari públic de les Illes Balears emès per algun dels professionals de la infermeria —en les condicions establertes en el Reial decret 1718/2010, de 17 de setembre, i en aquest Decret— amb el qual autoritza les oficines de farmàcia la dispensació dels productes sanitaris i dels medicaments que no estiguin subjectes a prescripció mèdica, amb càrrec a la prestació farmacèutica del sistema sanitari públic de les Illes Balears i per a pacients que hi tinguin dret.

2. El contingut de l'ordre infermera de dispensació ha de quedar registrat en la història clínica del pacient, en un full de tractament únic, i ha de ser compartit pels professionals que l'atenen.

Article 6**Condicions de dispensació o entrega**

Les oficines de farmàcia de les Illes Balears han de dispensar els medicaments i els productes sanitaris que figurin en l'ordre infermera sempre que compleixin els requisits establerts en aquest Decret, i ho han de fer en les mateixes condicions econòmiques i administratives establertes per a les receptes mèdiques dels mateixos medicaments, productes sanitaris i pacients.

Disposició addicional única**Tractament de la informació**

En les actuacions previstes en aquest Decret s'ha de garantir la seguretat en l'accés i la transmissió de la informació i la confidencialitat de les dades, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de pro-

tecció de dades de caràcter personal.

Disposició derogatòria única
Derogació normativa

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que s'estableix en aquest Decret.

Disposició final primera
Desplegament

Es faculta al conseller de Salut i Consum per dictar les disposicions necessàries de desplegament d'aquest Decret.

Disposició final segona
Vigència

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 20 de maig de 2011

El president

Francesc Antich i Oliver

El conseller de Salut i Consum
Vicenç Thomàs i Mulet

— o —

Num. 12042

Decret 59/2011, de 20 de maig, de modificació dels Estatuts de l'ens públic Servei de Salut de les Illes Balears, aprovats pel Decret 39/2006, de 21 d'abril

El títol V de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, regula el Servei de Salut de les Illes Balears com un ens públic de caràcter autònom, dotat de personalitat jurídica i patrimoni propis, amb plena capacitat d'obrar per a l'acompliment de les seves finalitats i al qual s'encarrega la gestió dels serveis públics.

Com a resultat de l'habilitació legislativa que contenia la disposició final primera de la Llei 5/2003, es va dictar el Decret 39/2006, de 21 d'abril, pel qual s'aproven els Estatuts de l'ens públic Servei de Salut de les Illes Balears, en el qual es regulen l'estructura, l'organització i el règim jurídic d'aquest ens.

Les reformes legislatives que ha introduït la Llei 2/2007, de 16 de març, de cossos i escales de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, juntament amb algunes consideracions de caràcter tècnic, han evidenciat la necessitat d'ajustar l'estructura organitzativa del Servei de Salut.

En primer lloc, s'introdueix la possibilitat que el Servei de Salut pugui subscriure convenis singulars que permetin als centres d'atenció especialitzada vincular-se a la xarxa pública d'hospitals del sistema sanitari públic de les Illes Balears, sempre que el centre sanitari sigui homologable, les necessitats assistencials ho justifiquin i es compleixi el que estableix l'article 66 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

D'altra banda, es modifica l'ordenació funcional de l'estructura organitzativa creant la Gerència de Diagnòstics Clínics com a òrgan responsable de la gestió dels processos i les funcions desenvolupats a les àrees d'anàlisi clíniques, hematologia, immunologia, microbiologia i genètica dels diferents laboratoris dels centres sanitaris del Servei de Salut, i també responsable de la coordinació d'aquests processos a la resta d'entitats públiques adscrites al Servei de Salut.

En un altre ordre de coses, amb aquest Decret es pretén modificar determinats aspectes puntuals que afecten el règim de recursos, l'assistència jurídica i les meses de contractació del Servei de Salut.

En relació amb el règim de recursos, s'ha ajustat la redacció original de l'article 36 a la nova redacció que la disposició final cinquena de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ha donat a l'article 70.3.b de la Llei 5/2003.

Finalment, pel que fa a l'assistència jurídica, es reconeix el paper del Servei Jurídic del Servei de Salut, que ha de dur a terme tasques d'assessorament jurídic dels òrgans directius. A més, per raons d'operativitat s'ha incrementat la quantia necessària perquè a les meses de contractació sigui necessària la presència d'un advocat.

Per tot això, a proposta del conseller de Salut i Consum, oït el Consell Consultiu i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del 20 de